

(označenie útvaru)

Čvs.- 316/1980

Zápisnica o výsluchu svedka

V Bratislave dňa 10.7.1980 o 11,00 hod.
bol vyslúchnutý

LIPOVSKÝ Vladimír, nar. [redacted] 1959 [redacted]

(meno a priezvisko, dátum narodenia)

predošlé meno a priezvisko **nezmenené**

bydlisko - trvalé [redacted]

bydlisko - prechodné **PS 13 Moravský Ján**

zamestnanie (predošlé, terajšie a postavenie v ňom) **vojak základnej služby**

miesto zamestnania **Moravský Ján**

preukaz totožnosti **opoznený** osobný stav **slobodný**

vyslúchaný v trestnej veci **Milan DLUBAČ a spol.**

pomer k obvinenému **bez príbuzenského pomeru**

Svedok bol riadne poučený o zákaze výsluchu (§ 99 Tr. por.), o práve odoprieť výpoveď (§ 100 Tr. por.), o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu a o trestných následkoch krivej výpovede (§ 101 ods. 1 Tr. por.), o možnostiach námietok proti jej obsahu (§ 103 Tr. por.).

Po poučení svedok uvádza:

Po poučení o práve odoprieť výpoveď podľa § 100 ods. 2 Tr. por. svedok prehlasuje, že tohoto práva nepoužíva a vypovedať chce.

Po oboznámení s predmetom výsluchu svedok vypovedá :

Ako vojak základnej služby dňa 7.7.1980 vykonával som strážnu službu na kontrolnom stanovišti pri vstupe do hraničného pásma v priestore katastru obce Moravský Ján. Okolo 18,00 hod. vychádzal z hraničného pásma traktorista JRD BORIK Dušan, ktorému som otvoril bránu a vpustil na kontrolné stanovište. Toto som zahlásil na útvar jeho odchod, dal som mu preukaz vstupu do hraničného pásma, otvoril som mu závoru a na traktore odišiel smerom do obce Moravský Ján. Ešte predtým než som vypustil z hraničného pásma menovaného traktoristu asi päť minút pred tým pristálo pred závorou červené auto zn. Warburg-combi ŠPZ-PP asi 44-40, alebo opačne a osádka vozidla o počte troch mužov prišla ku mne na kontrolné stanovište, spozoroval

Druhá strana zápisnice o výsluchu svedka LIPOVSKÝ VLADIMÍR

medzi nimi bývalého vojaka základnej služby Milana DLUBAČA, ktorý pochádza od Východu a vykonával službu na PS-útvare v Moravskom Jáne asi do jari 1979, čo ja presne už neviem, ale bol odtiaľ odvezený do Malciek. Na jar 1980 odišiel do civilu. Jeho spoločníkov nepoznám, nikdy som ich predtým nevidel. Hneď ako prišli za mnou Milan DLUBAČ mi podal ruku, pozdravil sa ahoj, ako sa mám, odpovedal som mu, že slúžim. On na to hovoril že majú cestu na okolí a že odskočil pozrieť kto má na stanovišti službu. Poznávam, že keď som vypúšťal BORIKA Dušana na traktári auto páchatelov stálo v strede cesty na moste pred závorou a preto vodič od auta musel ísť do auta a cívnúť do zadu. Ako som otvoril závoru traktorista vyšiel a vtom aj vodič s autom sa premiestnil na kontrolné stanovište medzi závorou a bránu. Ja som vodičovi viackrát povedal aby ostal vonku pred závorou, ale on to zahováral, ale už neviem čo hovoril, ale pritom keď sme sa bavili, lebo DLUBAČ sa vypytoval aj na iných vojakov, či tam ešte slúžia. Na druhej strane zase jeho spoločníci sa ho vypytovali, či on skutočne tam slúžil. Medzi tým ma DLUBAČ ponúkol z jednej fľašky čerešňovou pálenkou. Najprv som odmietal, ale keď na mňa naliehal DLUBAČ, že prečo by som si s kamošom nevypil, tak som si potom trochu vypil. Toto bavenie s DLUBAČOM a spol. mohlo trvať asi 5 minút, kedy prišiel na kontrolné stanovište des. Vojtech SKŘIČKA, ktorý končil službu na inom úseku ochrany štátnych hraníc, a cestou na útvar sa pri mne zastavil. Hovoril som mu, že DLUBAČ pred rokom tiež slúžil v Moravskom Jáne, ale všetko čo som mu hovoril už si nespomínam. DLUBAČ a spol. začali sa baviť s SKŘIČKOM, pýtali sa ho odkiaľ pochádza, ako dlho je na vojne. Neviem isto ale myslím, že aj desiatnik SKŘIČKA bol ponuknutý s pálenkou, ale nemôžem tvrdiť či si aj vypil. Od doby ako prišiel na kontrolné stanovište des. SKŘIČKA mohlo uplynúť asi 4-5 min., kedy mne Milan DLUBAČ z pleca ztiahol samopal, pričom sa vyjadril, že mám aký nový samopal. Povedal som mu aby nebol, ale už predtým samopal natiahol odstúpil kúsok ďalej a otočil ho na mňa. Spomínam si, že DLUBAČ vyzval jeho spoločníkov

Vladimír Lipovský

Tretia strana zápisnice o výsluchu svedka LIPOVSKEHO Vladimíra

aby nečumeli a aby skočili po desiatnikovi SKŘIŠKOVI. To už ani neviem ako mu samopal zobrali. Chcel som DLUBAČOVI samopal vytrhnúť z ruky, ale on ho strhol a dal mi ním úder na oko do tváre, ďalej druhý úder od neho päsťou tiež do tváre a tretím úderom so samopalom do hlavy ma zrazil na zem. Bol som taký otrasený, cítil som, že ma niekto dvíha zo zeme a bol som zatlačený do auta. Takisto bol zatlačený do auta aj desiatnik Vojtech SKŘIČKA. Posadili nás na zadné sedadlo tak, že SKŘIČKA sedel za vodičom, ja v prostriedku a na kraji vedľa mňa Milan DLUBAČ. Vedľa vodiča sedel ten tretí páchatel', ktorý bol otočený so samopalom na nás. Ktorý z páchatel'ov zobral zbraň des. SKŘIČKOVI to ja neviem, ale všetci sa na veci podielali. Toto všetko sa odohralo bleskove a spomínam si na to, že Milan DLUBAČ otvoril bránu, nasadol s autom sa išlo smerom do Rakúska, vedľa roty PS. Cestou v aute nám páchatelia najmä DLUBAČ vyhrážali, že nás postrieliajú keď budeme upozorňovať iné hliadky, a aby sme kludne sedeli. DLUBAČ a ten čo sedel vedľa vodiča nám hovorili že pôjdeme s nimi do Rakúska, že sa tam budeme mať lepšie. Keď sme prechádzali vedľa roty chcel som rukou vyraziť sklo, ale DLUBAČ sa vrhol na mňa, chytil mi ruku a druhou ma chytil za ústa lebo som kričal, aby som upozornil strážneho pri bráne na rote. DLUBAČ vodiča usmerňoval kadiaľ má ísť autom. Keď sme boli neďaleko strej hrádzu, oproti nám išla dvojčlenná hliadka, z ktorej som spoznal vojaka BIROŠA a to druhého po mene nepoznám, resp. som si ho nestačil všimnúť. Vodič keď hliadku spozoroval akoby sa prekvapil, ale DLUBAČ mu hovoril, aby pokračoval ďalej, aby kašlal na hliadku - na nich. Videl som, že je to posledná naša šanca a snažil som sa hliadku v ktorej bol BIROŠ upozorniť na nás tým, že som skríkol a rukou zakýval, ale vodič autom rýchlo pokračoval smerom za hrádzu. Ešte pred hrádzou sa vodič pýtal DLUBAČA, že kde má zastaviť a DLUBAČ ho usmernil, že za hrádzou. Keď sme prešli vedľa hliadky som sa pootočil a videl som že táto hliadka v ktorej bol BIROŠ sa dívala za nami.

Za hrádzou páchatelia z auta vystúpili, vzali naše samopaly a vypustili psa, ktorého malá vzadu v aute a utekali smerom k rieke Morave do Rakúska. Mňa a des. SKŘIČKU nechali v aute.

Vladimír Lipovský

Štvrtá strana zápisnice o výsluchu svedka LIPOVSKÉHO Vladimíra

Ako sa páchatelia rozprchli a boli vzdialení od auta asi 20 metrov, vyšli sme z auta aj my. Ja som začal utekať za páchatelmi a hneď som vystrelil asi dve rany so signálnej pištole na poplach. Ďalej som strieľal smerom na páchatelov. Pravdepodobne DLUBAČ signálnu pištoľ nespozoroval predtým, že ju mám u seba. Des. SKŘIČKA utekal za hliadkou, ktorú sme predtým stretli, teda za vojakom BIROŠOM a spol., aby ju upozornil, čo sa stalo. Utekal som za páchatelmi, ale keďže rieka Morava bola rozvodnená, páchatelia mali predo mnou väčší náskok. Z ľavej strany som počul strelbu smerom na páchatelov, ale kto strieľal to som nevidel, predpokladám, že to bol vojak BIROS a des. SKŘIČKA, ktorý za hliadkou utekal. Bol som neďaleko koryta rieky keď som videl dvoch z páchatelov plávať smerom do Rakúska. Po krátkej dobe som už videl len jedného plávať. Keď som bol už tesne pri koryte rieky počul som, že niečo hovoria na druhej strane už na rakúskom území, ale som nezrozumel - pravdepodobne na seba volali. Ich psa, ktorého vzali sebou som nevidel. Predtým som nespozoroval, že by boli opätovali palbu proti hliadke, ktorá ich tiež prenasledovala. Po chvíľe som sa vracal na útvar, myslel som, že niekoho stretniem a skutočne som stretol des. SKŘIČKU aj s vojakom BIROŠOM, ktorí sa ma pýtali, že kde sú páchatelia, odpovedal som, že sú už na druhej strane. Potom tam prišla myslím, že to bola poplachová hliadka a bol som odvezený na útvar a bol som potom odvezený do nemocnice.

Na dotaz vyšetrovateľa, čo si páchatelia brali zo zanechaného auta, okrem samopalov a psa sa vyjadrujem, nič som nespozoroval, čo by si boli páchatelia ešte z auta so sebou zobrať. Našiel som však neďaleko koryta rieky Moravy jeden pár topánok, ktoré plávali na vode, kde bola voda asi po kolena. Tieto topánky boli každá asi dva metre od seba a predpokladám, že ich tam zanechali niektorí z páchatelov. Topánky som priniesol na útvar. Potom na útvare som sa ešte dozvedel, že niektorý člen hliadky priniesol odtiaľ aj druhý pár topánok.

Na ďalší dotaz vyšetrovateľa či svedok pri rozhovore na kontrolnom stanovišti na ktorom bol odzbrojený zistil odkiaľ po-

Vladimír Lipovský

Piata strana zápisnice o výsluchu svedka LIPOVSKÉHO Vladimíra

chádzajú spoločníci Milana DLUBAČA, sa vyjadrujem, že bola to len krátka doba rozhovoru a nezistil som odkiaľ jeho spoločníci pochádzajú. Taktiež som sa neozvedel, odkiaľ do Moravského Jána prišli.

Pokiaľ si viem spomenúť Milan DLUBAČ mal pod nosom knírek, ale čo mal oblečené to neviem. Ten páchatel ča sedel vedľa vodiča so samopalom proti nám mal oblečenú jasnú svetlú bundu, mal dlhšie blond vlasy a vodič mal tmavšej pleti, čiernych vlasov, ale čo mal oblečené neviem. Zdá sa mi, že vodič auta keď prišiel na kontrolné stanovisko mal na očiach okuliare a myslím, že si ich dal dole ešte v aute, hneď ako prišiel ale bezpečne to tvrdiť nemôžem.

Skončené o 12,45 hod.

Po prečítaní zápisnice svedok prehlasuje, že obsah súhlasí s jeho výpoveďou a nežiada zmenu ani doplnenie v nej.

Svedočné si svedok nenárokujc.

Vyšetrovateľ ŠtB :

m.jr. BERNÁK

Zapísala, pri čítaní a podpise prítomná :

ppráp. ŠTACHOVÁ

Svedok :

LIPOVSKÝ Vladimír

Lipovský Vladimír